

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/92/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010204
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2120010204.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. X. júla XXXX v C., trvale bytom C., D. XXX/XX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného a poškodených proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 2. marca 2022, č. k. 3T/7/2020-339, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. januára 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

I/ Podľa § 321 ods. 1 písm. d) a písm. f) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.

II/ Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný A. B., nar. X. júla XXXX v C., trvale bytom C., D. XXX/XX

uznáva vinným, že

dňa 26.07.2018 v čase okolo 20.00 hod v E. F. G. H. H. I. XX na chodbe bytového domu pred dverami bytu č. XX po vzájomnej slovnej hádke fyzicky napadol D. B. mladšieho, tým spôsobom, že ho opakovane udieral päťami do tváre ako i kopal kolenami do tela, pričom počas útoku na jeho osobu sa nachádzala medzi nimi na prahu bytu stojaca J. B., bytom E., ktorú taktiež minimálne dvakrát udrel päťou do hlavy a krku, zároveň ich oboch vtlačil cez otvorené dvere do bytu č. XX, ktorý patrí J. B. a D. B. staršiemu, kde pokračoval v útoku až do doby kedy sa im ho podarilo z bytu vytlačiť von, čím spôsobil D. B. mladšiemu, bytom E., G. H. H. XXXX/XX, pomliaždenie hlavy v čelovej a spánkovej oblasti obojstranne, pomliaždenie a krvný výron ušnice vpravo, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie hrudníka vpredu, pomliaždenie chrbta, pomliaždenie bedrovej chrbtice s dobou liečenia 3 týždne a J. B., bytom E., G. H. H. XXXX/XX, podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie hlavy v záhlavovej oblasti s dobou liečenia 3 týždne,

teda

neoprávnene vnikol do obydla iného,

čím spáchal

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona,

za to

sa odsudzuje

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmieniene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených D. B., nar. X. novembra XXXX v E., trvale bytom E., G. H. H. XXXX/XX a J. B., nar. X. novembra XXXX v E., trvale bytom E., G. H. H. XXXX/XX s ich nárokmi na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona na nasledovnom skutkovom základe:

„dňa 26.07.2018 v čase okolo 20.00 hod v E. F. G. H. H. I. XX na chodbe bytového domu pred dverami bytu č. XX po vzájomnej slovnej hádke fyzicky napadol D. B. mladšieho, tým spôsobom, že ho opakovane udieral päšťami do tváre ako i kopal kolenami do tela, pričom počas útoku na jeho osobu sa nachádzala medzi nimi na prahu bytu stojaca J. B., bytom E., ktorú taktiež minimálne dvakrát udrel päšťou do hlavy a krku, zároveň ich oboch vtlačil cez otvorené dvere do bytu č. XX, ktorý patrí J. B. a D. B. staršiemu, kde pokračoval v útoku až do doby kedy sa im ho podarilo z bytu vytlačiť von, čím spôsobil D. B. mladšiemu, bytom E., G. H. H. XXXX/XX, pomliaždenie hlavy v čelovej a spánkovej oblasti obojstranne, pomliaždenie a krvný výron ušnice vpravo, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie hrudníka vpredu, pomliaždenie chrbta, pomliaždenie bedrovej chrbtice s dobou liečenia 3 týždne a J. B., bytom E., G. H. H. XXXX/XX, podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie hlavy v záhlavovej oblasti s dobou liečenia 3 týždne.“

Okresný súd obžalovanému napadnutým rozsudkom podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h) a § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, výkon ktorého podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmieniene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému D. B., nar. X. novembra XXXX škodu vo výške 1.431 EUR a poškodenej J. B., nar. X. novembra XXXX škodu vo výške 573 EUR. Okresný súd napadnutým rozsudkom oboch poškodených podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku so zvyškom ich nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

K výroku o vine okresný súd uviedol, že obhajoba obžalovaného, že bol poškodeným D. B. ml. napadnutý ako prvý bola vyvrátená výpoveďami poškodených ako aj vypracovaným znaleckým posudkom znalca MUDr. Alexandra Kőrőcza a lekáorskými správami poškodených. Okresný súd poukázal na to, že výpovede poškodených sú od počiatku konzistentné a nerozchádzajú sa, poškodení vypovedajú zhodne už od podania trestného oznámenia, čo však nemožno konštatovať u obžalovaného a svedkyne K. B.. Svedkyňa K. B. okresný súd považoval za neverohodnú, a to s poukazom na jej neustále nezhody s poškodeným D. B. ml., ktorý je jej bývalým manželom. Vo vzťahu k neoprávnenému vstupu obžalovaného do obydlija rodičov poškodeného D. B. ml. okresný súd poukázal na výpoveď svedkyne K. B., ktorá vypovedala, že jej peňaženka spadla a nachádzala sa na prahu bytu, ktorú následne poškodená J. B. odkopla. Ak svedkyňa K. B. mala obžalovaného ťahať za opasok preč, potom je podľa okresného súdu zrejme, že svedkyňa musela stáť na prahu dverí a obžalovaný sa musel nachádzať vo vnútri bytu. Tento záver podľa okresného súdu potvrdzuje aj výpoveď poškodených, že obžalovaný sa zapieral nohou o tzv. vejáre, čo zasa potvrdzuje oboznámená fotodokumentácia zašpinenej steny

práve na tomto mieste, čo potvrdila aj svedkyňa K. B., ktorá uviedla, že obžalovaný bol zapretý o vejáre. Okresný súd ďalej uviedol, že výpoveď obžalovaného, ktorý mal len jedenkrát udrieť poškodeného D. B. ml. je vyvrátená lekáorskými správami, z ktorých je zrejmé, aké zranenia utrpel poškodený D. B. ml. a poškodená J. B..

Vo vzťahu k svedkyňi E. K. okresný súd uviedol, že táto svoju zaujatosť voči poškodeným sama prezentovala, keďže už v prípravnom konaní uviedla, že sa s poškodenými nebaví a ani nezdraví, a to od doby rozvodu svedkyne K. B. a doplnil, že menovaná svedkyňa je dlhodobou kamarátkou svedkyne K. B.. Za málo pravdepodobné až neuveriteľné okresný súd považoval vykreslenie celej situácie svedkyňou K., ktorá sa pozrela cez svoje kukátko na vchodových dverách svojho bytu práve vtedy keď mal dať poškodený D. B. ml. facku obžalovanému, pričom ostatné z celého incidentu buď nevidela, alebo si to už dobre nepamätala, nakoľko v tom čase vybavovala svoju návštevu a teda musela odbiehať.

Okresný súd ďalej poukázal na výpoveď svedkyne J. L., ktorá popísala, ako vnímala celý incident z vnútra bytu poškodených, kde utešovala dcéru poškodeného D. B. D., pričom výpoveď tejto svedkyne je v súlade s výpoveďami poškodených.

Pokiaľ ide o formu zavinenia obžalovaného okresný súd uviedol, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, nakoľko inému úmyselne ublížil na zdraví a zároveň neoprávnené vnikol do obydľia iného. Vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného okresný súd vyhodnotil závažnosť tohto činu ako vyššiu než nepatrnú.

Pri určovaní druhu a výmery trestu okresný súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Okresný súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, pričom zistil prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchanie viacerých trestných činov). Pri prevahe prítiažujúcich okolností a zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu okresný súd obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody na samej upravenej spodnej hranici trestnej sadzby trestného činu podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, ktorého výkon obžalovanému podmienene odložil. Takto uložený trest podľa názoru okresného súdu v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Výrok o náhrade škody okresný súd odôvodnil tým, že poškodeným priznal nárok na náhradu škody vo výške vyčíslené znaleckým posudkom, pričom z vykonaného dokazovania ju mal za preukázanú a obžalovaný ju žiadnym vierohodným a relevantným spôsobom nespochybnil. V časti nároku poškodených na trovy konania okresný súd poškodených odkázal na civilný proces s odôvodnením, že akékoľvek vyrátavanie trov konania by už len neprimerane preťahovalo celé trestné konanie, ktoré bolo na konci a zároveň poznamenal, že poškodení si svoje nároky na náhradu škody uplatňovali len v zmysle znalcom vyčíslených súm, bez akéhokoľvek zložitého a problematického dokazovania výšky škody.

Po vyhlásení napadnutého rozsudku sa prokurátor vzdal práva podať odvolanie, obžalovaný si lehotu na podanie odvolania ponechal a poškodení podali odvolanie proti výroku, ktorým boli so zvyškom ich nároku na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Obžalovaný následne podal odvolanie proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. Obžalovaný uviedol, že okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom, nesprávne zistil skutkový stav, pretože vychádzal len z výpovedí zaujatých svedkov poškodených a vôbec sa nevysporiadal s protichodnými výpoveďami obžalovaného a ostatných svedkov. Obžalovaný namietal, že okresný súd

nezoľadnil jeho tvrdenia, ktoré boli podporené svedkyňami K. B. a E. K.. Obžalovaný ďalej uviedol, že skutkové zistenie okresného súdu, podľa ktorého mala svedkyňa K. B. obžalovaného priviesť na miesto činu za účelom agresívneho prejavu a vyvolávania konfliktu nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom toto nie je možné vyvodiť ani z oboznámenej SMS komunikácie. Obžalovaný nesúhlasí so záverom okresného súdu o zaujatosti svedkyne E. K., pretože z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by menovaná svedkyňa bola v nepriateľskom vzťahu s poškodenými a zároveň uvádza, že samotná skutočnosť, že sa svedkyňa pozrela cez kukátko dverí svojho bytu práve v čase, kedy začala na chodbe kriek a zvyšok incidentu už nepretržite nasledovala je logická a uveriteľná.

Obžalovaný ďalej okresnému súdu vytyka, že nevenoval pozornosť rozporom vo výpovediach poškodených a upriamuje pozornosť na výpoveď poškodeného D. B. D., ktorý vypovedal, že keď sa k nemu obžalovaný približoval zdvihol pravú ruku, ktorá obžalovaného zasiahla niekde okolo krku a brady, z čoho potom vyplýva, že ako prvý ruku použil poškodený. Obžalovaný ďalej uviedol, že nedáva zmysel, aby sa mal tlačiť smerom k poškodenému D. B. D. a zároveň uvádza, že nie je zrejmé, ako mohla nasledovať séria úderov na poškodeného, pokiaľ mala poškodená J. B. stáť medzi ním a poškodeným D. B. ml. a v tejto súvislosti poukazuje na výpoveď svedka D. B. C., ktorý vypovedal, že obžalovaný dal poškodenému D. B. ml. maximálne štyri údery, z čoho potom vyplýva, že nemožno hovoriť o sérii úderov. Obžalovaný ďalej poukázal na tvrdenie poškodennej J. B., ktorá vypovedala, že poškodený D. B. ml. obžalovaného určite neudrel. Uvedené rozpory vo výpovediach poškodených a svedka vyvolávajú podľa obžalovaného dôvodné pochybnosti o pravdivosti ich výpovedí.

Vo vzťahu k lekárske správy a znaleckému posudku z odvetvia traumatológia obžalovaný uviedol, že tieto nie sú spôsobilé potvrdiť alebo vyvrátiť pravdivosť tvrdení obžalovaného alebo poškodených o tom, ako sa incident začal a ako prebiehal, ale len to, aké zranenia boli poškodeným spôsobené, pričom obžalovaný okresnému súdu vytyka, že sa nevenoval zraneniam, ktoré boli spôsobené jemu a ktoré si vyžadovali lekárske ošetrovanie. Obžalovaný v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že dôvodom rozpadu manželstva poškodeného D. B. ml. a svedkyne K. B. bolo agresívne správanie sa poškodeného, pričom agresívne správanie sa poškodeného počas celého incidentu podporuje obhajobu obžalovaného, ktorý mal byť napadnutý ako prvý a ktorý sa postavil na obranu svedkyne K. B..

Obžalovaný ďalej namieta, že okresný súd odmietol jeho návrh na vykonanie rekonštrukcie na mieste spáchania skutku za účelom preverenia výpovedí obžalovaného, poškodených a svedkov vzhľadom na rozpory vo výpovediach poškodených a namieta aj to, že okresný súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal so správou z polygrafického vyšetrenia obžalovaného zo dňa 1. augusta 2020, ktorú obžalovaný predložil okresnému súdu a ktorá vyznieva v prospech obžalovaného.

Vo vzťahu k prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona obžalovaný poukazuje na úpravu „ublíženia na zdraví“ v Trestnom zákone, z ktorej vyplýva, že za ublíženie na zdraví sa považuje taký stav, ktorý porušením normálnych telesných alebo duševných funkcií sťažuje výkon obvyklej činnosti alebo má iný vplyv na obvyklý spôsob života poškodeného. V tejto súvislosti obžalovaný poukazuje na to, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, či a do akej miery porucha zdravia mala ovplyvniť obvyklý spôsob života poškodených, pričom tieto rozhodujúce skutočnosti nevyplývajú ani z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Obžalovaný preto zastáva názor, že nebola naplnená materiálna podmienka ustanovenia § 123 ods. 2 Trestného zákona. Obžalovaný ďalej doplnil, že vykonaným dokazovaním nebol preukázaný jeho úmysel smerujúci k spôsobeniu ublíženia na zdraví, o čom podľa neho svedčí aj fakt, že okresný súd toto skutkové zistenie v napadnutom rozsudku nepodporil ani žiadnym dôkazom. Obžalovaný zároveň poukázal na výpoveď znalca, ktorý uviedol, že zranenia poškodených mohli byť spôsobené aj nárazom napr. do vchodových dverí, kľučky či zárubne. Podľa obžalovaného je preto potrebné skúmať, ktoré zranenia mali byť spôsobené konaním obžalovaného a ktoré boli spôsobené iným predmetom, čo je rozhodujúce nielen pri skúmaní zavinenia obžalovaného, ale aj pre určenie výšky spôsobenej škody, ktorú obžalovaný rozporuje.

Obžalovaný ďalej namieta, že by mal neoprávnené vniknúť do obydla iného a poukazuje a svoju výpoveď, že bol poškodeným D. B. D.. chytený za tričko a ťahaný do bytu, čo potvrdila aj svedkyňa K. B.. Obžalovaný ďalej namieta, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by sa peňaženka svedkyne K. B. mala nachádzať na prahu dverí do bytu a poukazuje na výpoveď menovanej svedkyne, ktorá uviedla, že peňaženka jej mala vypadnúť na rohožke. Obžalovaný ďalej poukazuje na skutočnosť, že zašpínená stena pri verajach potvrdzuje jeho výpoveď, podľa ktorej mal byť do bytu ťahaný násilím zo strany poškodeného D. B. D., ktorá skutočnosť zároveň potvrdzuje, že nemohol spáchať trestný čin neoprávneného vniknutia do obydla iného, pretože takýto úmysel, t. j. vniknúť do obydla iného nemal.

Obžalovaný tiež uviedol, že žiaden z vykonaných dôkazov svedčiacich v jeho neprospech spoľahlivým spôsobom nepreukazuje, že došlo k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe a ani to, že skutok bol spáchaný tak, ako je v obžalobe uvedené, teda skutok sa mohol stať aj iným spôsobom. Obžalovaný preto navrhol, aby ho krajský súd v súlade so zásadou in dubio pro reo podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Pokiaľ ide o odvolanie poškodených, títo poukazujú na ustanovenie § 557 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého ak bol poškodenému aspoň sčasti priznaný nárok na náhradu škody, je odsúdený, ktorému bola povinnosť na náhradu škody uložená, povinný nahradiť mu trovy potrebné na účelné uplatnenie jeho nároku v trestnom konaní vrátane trov vzniknutých príbráním splnomocnenca a zároveň na ustanovenie § 558 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého o povinnosti na náhradu trov poškodeného a ich sume rozhoduje predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený súdny úradník po právoplatnosti rozsudku. Poškodení ďalej uviedli, že ich trovy v trestnom konaní nie je možné považovať za škodu spôsobenú trestným činom, a preto o ich náhrade nemožno rozhodnúť podľa §§ 287 a 288 v odsudzujúcom rozsudku. Z uvedeného potom podľa poškodených vyplýva, že okresný súd ich nemohol s ich nárokom na náhradu trov trestného konania odkázať na civilný proces. Poškodení ďalej uviedli, že o ich nároku na náhradu trov trestného konania malo byť rozhodnuté výrokom, ktorým súd určí, že o náhrade trov konania poškodeným bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím, resp. že sa poškodeným priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, o ktorom bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím. Poškodení preto navrhli, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým boli so zvyškom ich nároku na náhradu škody odkázaní na civilný proces a aby krajský súd vec vrátil okresnému súdu.

Poškodení sa tiež vyjadrili k odvolaniu obžalovaného a uviedli, že okresný súd podľa ich názoru s výnimkou nimi napadnutého výroku rozhodol správne a správne sa vysporiadal aj s argumentáciou obžalovaného a jeho obhajcu.

Obžalovaný sa vyjadril k odvolaniu poškodených a uviedol, že nielen odvolanie poškodených vo vzťahu k náhrade trov trestného konania, ale aj ich nárok na náhradu škody považuje za nedôvodné v celom rozsahu. Pretože obžalovaný popiera spáchanie žalovaného skutku, neuznáva ani akýkoľvek nárok poškodených na náhradu škody či náhradu trov trestného konania. Obžalovaný preto navrhol, aby krajský súd odvolanie poškodených zamietol a vyhovel jeho odvolaniu a spod obžaloby ho oslobodil.

Prokurátor sa k odvolaniam obžalovaného a poškodených do predloženia veci krajskému súdu nevyjadril.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku (1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 321 ods. 3 Trestného poriadku Ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že odvolanie proti napadnutému rozsudku podali oprávnené osoby /§ 307 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku/ a odvolania boli podané včas /§ 309 ods. 1 Trestného poriadku/. Po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov ako aj správnosti postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné a odvolanie poškodených je dôvodné.

Pokiaľ ide o výhrady obžalovaného vo vzťahu k riadnemu zisteniu skutkového deja a k vysporiadaniu sa okresného súdu s vykonaným dokazovaním krajský súd zastáva názor, že okresný súd dospel k správnym skutkovým zisteniam. Krajský súd v zhode s okresným súdom poukazuje na výpovede poškodených, ktoré sa v podstatných okolnostiach priebehu stíhaného skutku zhodujú. Medzi obžalovaným a poškodenými nie je sporné, že svedkyňa K. B. prišla s obžalovaným pred byt rodičov poškodeného D. B. ml., poškodených D. B. C. a J. B., pretože chcela vidieť svoju dcéru M., ktorá sa v tom čase nachádzala u rodičov poškodeného D. B. ml.. Sporným nebolo ani to, že svoju dcéru M. videla, táto za K. B. vyšla na chodbu pred byt, a to bez toho, aby jej v tom zo strany ktoréhokoľvek z poškodených bolo bránené a sporným nebolo ani to, že poškodená J. B. vyšla z bytu na chodbu, aby svedkyňa K. B. a obžalovanému dohovorela, aby títo na chodbe nerobili krik. Sporným napokon nebolo ani to, že medzi svedkyňou K. B. a poškodeným D. B. ml. došlo k verbálnemu konfliktu, ktorý mal pôvod v tom, že svedkyňa K. B. nemala o svojej dcére informácie, nakoľko s ňou poškodený D. B. ml. nemal komunikovať.

O ďalšom priebehu stíhaného skutku však obžalovaný a svedkyne K. B. a E. K. vypovedali inak, ako poškodení D. B. D., J. B. a D. B. st.. Z výpovede J. B. vyplynulo, že potom ako sa vracala do

bytu ju obžalovaný zatlačil do bytu a zaútočil na poškodeného D. B. D.. zjavne v reakcii na verbálny konflikt medzi svedkyňou K. B. a poškodeným D. B. ml., ktorého opakovane udieral. Pokiaľ obžalovaný namietá, že ho poškodený D. B. ml. mal udrieť ako prvý, poškodený D. B. ml. túto skutočnosť z pohľadu krajského súdu hodnoverne vysvetlil tým, že v snahe zabrániť obžalovanému vo vstupe do bytu zdvihol svoju ruku, ktorá zasiahla obžalovaného okolo krku, resp. brady, na čo ho zasiahli úderý zo strany obžalovaného. Takémuto priebehu skutku zodpovedajú aj zranenia poškodených J. B. a D. B. D., ktorí utrpeli pomliaždenie hlavy v čelovej a spánkovej oblasti obojstranne, pomliaždenie a krvný výron ušnice vpravo, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie hrudníka vpredu, pomliaždenie chrbta a pomliaždenie bedrovej chrbtice (poškodený D. B. D..) a podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie hlavy v záhlavovej oblasti (poškodená J. B.), ktoré sú objektivizované znaleckým posudkom č. 17/2019 vypracovaným znalcom MUDr. Alexandrom Köröczom, PhD., pričom znalec zároveň potvrdil, že zranenia poškodených mohli byť spôsobené tak, ako títo vypovedali.

O priebehu skutku v zhode s poškodenými D. B. ml. a J. B. vypovedal aj poškodený D. B. st., ktorý potvrdil, že pri útoku obžalovaného niekoľko úderov inkasovala aj J. B.. K poukazu obhajoby na skutočnosť, že zo strany obžalovaného nemohlo ísť o sériu úderov, pretože poškodený D. B. st. vypovedal, že poškodený D. B. ml. dostal maximálne štyri úderý krajský súd poukazuje na výpoveď poškodeného D. B. C., ktorý vypovedal o spŕške úderov od obžalovaného, čo jednak nevyklučuje, že úderov bolo viacej, pričom poškodený D. B. C. vypovedal, že poškodená J. B. tiež dostala pár úderov, teda pokiaľ okresný súd použil spojenie „séria úderov“, takéto spojenie zodpovedá vykonanému dokazovaniu.

Vo vzťahu k svedkyňi E. K. krajský súd uvádza, že táto podľa jej výpovede nevidela celý priebeh skutku a zároveň poukazuje na jej vyjadrenie, že svedkyňi K. B. malo byť spočiatku odopierané vidieť svoju dcéru M., čo však nemôže byť pravda, pretože takúto skutočnosť netvrdili ani poškodení a dokonca ani svedkyňa K. B., ktorá potvrdila, že M. za ňou po otvorení dverí bytu vybehla na chodbu. Uvedené skutočnosti potom spochybňujú vierohodnosť tej časti výpovede menovanej svedkyne, ktorá vypovedala, že poškodený D. B. ml. mal ako prvý udrieť obžalovaného do tváre, resp. si túto časť jej výpovede možno vyložiť tak, že z pohľadu cez priezor na dverách jej bytu sa jej to takto mohlo javiť, a to o to viac, že nevidela celý priebeh skutku. Na hlavnom pojednávaní sa tiež na odstránenie rozporov čítala zápisnica o výsluchu svedkyne K. z prípravného konania, ktorá vypovedala, že obžalovaný bol ku nej chrbtom a nevidela, kto koho koľkokrát udrel, avšak potvrdila, že svedkyňa K. B. obžalovaného držala za ruku a ťahala ho za opasok, z čoho potom možno vyvodit', že útočníkom bol v skutočnosti tak ako vypovedali poškodení obžalovaný a poškodení sa len bránili.

Krajský súd sa tiež stotožňuje s vyhodnotením výpovede svedkyne K. B., ktorá vypovedala, že obžalovaného držala za jeho pravú ruku a keď sa jej vyšmykol, ťahala ho za opasok, pričom počas toho jej spadla na rohožku pred bytom peňaženka, z čoho potom okresný súd správne vyvodil, že obžalovaný musel v tom čase stáť v byte poškodených. Obrana obžalovaného, že ho mal poškodený D. B. D.. ťahať za tričko smerom dovnútra bytu sa javí byť ako nelogická, pretože poškodený D. B. ml. na to nemal žiaden motív a navyše by tak robil cez poškodenú J. B., ktorá v tom čase stála medzi ním a obžalovaným. Krajský súd zároveň dopĺňa, že skutočnosť, že svedkyňa K. B. držala obžalovaného za ruku a následne ho za opasok a ťahala smerom z bytu von svedčí o tom, že to bol obžalovaný, kto útočil a nie na to, že by sa obžalovaný len bránil.

Pokiaľ ide o lekársku správu z ošetrenia obžalovaného dňa 26. júla 2018 na urgentnom príjme FNŠP v Trnave, zranenia obžalovaného nenasvedčujú tomu, že sa bránil, ale že útočil, keď okrem iného udával bolesti 2. prsta pravej ruky. Čo sa týka ďalších objektivizovaných zranení, tieto mohli podľa názoru krajského súdu vzniknúť pri tom, ako sa poškodený D. B. ml. bránil útoku zo strany obžalovaného a pritom, ako sa poškodení snažili obžalovaného z bytu vytlačiť.

K výhrade obhajoby, že okresný súd neprihliadal na výsledky vyšetrenia obžalovaného na tzv. detektore lži krajský súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júla 2002, sp. zn.

6Tz/13/2002, kde Najvyšší súd SR okrem iného uviedol, že vyšetrovanie obvineného na detektore lži, teda overovanie pravdivosti výpovede obvineného jednak nie je formálne upravené v Trestnom poriadku a je zrejme v rozpore s ustanovením § 89 ods. 2 (pozn. teraz § 119 ods. 3 Trestného poriadku), pretože zjavne nahrádza výsluch obvineného. Najvyšší súd Slovenskej republiky nepoprel, že sú prípustné aj iné dôkazné prostriedky než len tie, ktoré sú výslovne upravené v Trestnom poriadku, avšak o to viac musia byť pri u týchto presne nepomenovaných dôkazných prostriedkoch dodržané zákonné pravidlá platné pre vykonávanie obdobných dôkazných prostriedkov v trestnom konaní, ktoré sú obsahom a účelom najbližšie spornému dôkaznému prostriedku. Práve z formulácie otázok, ktoré boli obvinenému položené, je zrejme, že účelom overovania pravdivosti malo byť nielen overenie jeho pravdivosti všeobecne, ale aj zistenie jeho postoja ku konkrétnym skutočnostiam. Preto bolo nutné skúmať, či boli dodržané zákonné pravidlá pre výsluch obvineného. Najvyšší súd ďalej uviedol, že Trestný poriadok neupravuje hodnotenie alebo posudzovanie výpovede obvineného a túto činnosť ponecháva doposiaľ výhradne pre orgány činné v trestnom konaní a v konečnom dôsledku je hodnotenie pri rozhodovaní o vine po podaní obžaloby ponechané na súdoch. Súdu v rámci toho prislúcha hodnotiť nielen obsah dôkazu, ale aj jeho zákonnosť a prípustnosť. Z uvedeného dôvodu podľa NS SR nemožno použiť ako dôkaz v trestnom konaní výsledky vyšetrovania na detektore lži, pretože nemá náležitosti predpokladané zákonom. V trestnom konaní možno ako dôkaz použiť len tie poznatky, ktoré obvinený poskytol v súlade s ustanovením § 91 a nasl. Trestného poriadku (pozn. teraz § 121 a nasl. Trestného poriadku), čo v prípade vyšetrovania na tzv. detektore lži splnené nie je. Najvyšší súd ďalej uviedol, že vyšetrovaním obvineného na detektore lži nie je prípustné nahrádzať výsluch obvineného, resp. iný úkon trestného konania, ktorý s obvineným možno vykonať len podľa zákona, pretože len zákon stanovuje presne vymedzenú formu, kto ho má vykonať, za akých podmienok, po akom poučení, akou formou a rámcovo aj, aký má mať obsah. Ani v prípade, ak sa vyšetrovanie na detektore lži uskutoční po predchádzajúcom súhlase obvineného, takýto súhlas sám osebe nie je priznaním k spáchaniu trestnej činnosti a nemôže ho nijako nahrádzať. Vyšetrením na detektore lži je možné samozrejme overiť pravdivosť obvineného, ak s tým vysloví súhlas. Otázky na overenie pravdivosti výpovede obvineného (nie však podozrivého), by však nemali v žiadnom prípade (aspoň súčasná právna úprava to nedovoľuje) úzko súvisieť s konaním, v ktorom sa vidí trestný čin, a už vôbec by nemali byť sugestívne alebo kapciózne. Výsledky vyšetrovania na detektore lži je z týchto dôvodov možné považovať len za kriminalisticko-technický prostriedok, ktorý môže slúžiť na zameranie vyšetrovania za účelom vyhľadania, zistenia a vykonania dôkazov podľa § 89 ods. 2 Trestného poriadku (pozn. teraz § 119 ods. 3 Trestného poriadku).

K záverom Najvyššieho súdu SR uvedeným v bode 34 krajský súd dodáva, že z týchto vyplýva nielen neprípustnosť použitia záverov, resp. výsledkov vyšetrovania obvineného na detektore lži pre uznanie viny obvineného, ale aj neprípustnosť takých záverov, resp. výsledkov pre overenie vierohodnosti výpovede obvineného urobenej či už v prípravnom konaní, resp. na hlavnom pojednávaní.

Krajský súd preto uzatvára, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní bol bez dôvodných pochybností ustálený taký priebeh skutkového deja, ako ho uviedol okresný súd v napadnutom rozsudku.

Krajský súd považuje z odvolania obžalovaného za dôvodnú výhradu k prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorý spácha ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví. Podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona Ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Z popisu skutkovej vety napadnutého rozsudku ale nevyplýva, či bol obvyklý spôsob života poškodených sťažený a ak áno, po aký dlhý čas.

Podľa § 163 ods. 3 Trestného poriadku Výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Zákonným znakom prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona je sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného nie iba na krátky čas, pričom tento zákonný znak v skutkovej vete napadnutého rozsudku absentuje, v dôsledku čoho konanie obžalovaného v tej časti, v ktorej mal poškodeným spôsobiť zranenia, nenapĺňa všetky povinné znaky uvedeného prečinu, v dôsledku čoho potom také konanie nie je trestné. Keďže prokurátor proti napadnutému rozsudku odvolanie nepodal, krajský súd skutkové zistenia o sťažení obvyklého spôsobu života poškodených nie iba na krátky čas do skutkovej vety napadnutého rozsudku doplniť nemohol, pretože mu v takom postupe bráni ustanovenie § 322 ods. 3 Trestného poriadku upravujúce aj zákaz reformatio in peius, podľa ktorého Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Skutočnosti uvedené v bodoch 37 až 39 sú zároveň dôvodom, pre ktoré krajský súd nemohol obžalovanému uložiť povinnosť nahradiť poškodeným D. B. D. a J. B. škodu, hoci si ju riadne a včas uplatnili, pretože táto im bola spôsobená práve v súvislosti s tou časťou konania obžalovaného, ktorou mal obžalovaný spáchať prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, z ktorého spáchania obžalovaný nemohol byť uznávaný vinným. Na tomto mieste krajský súd dopĺňa, že odvolanie poškodených proti tej časti výroku o náhrade škody v napadnutom rozsudku, ktorým boli so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkázaní na civilný proces bolo v celom rozsahu dôvodné. Ako správne uviedol splnomocnenec poškodených, trovy poškodených potrebné na účelné uplatnenie ich nároku v trestnom konaní vrátane trov vzniknutých pribratím splnomocnenca nie sú nárokom na náhradu škody, ale osobitným nárokom, o ktorom podľa § 558 ods. 1 Trestného poriadku rozhoduje po právoplatnosti rozsudku predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený súdny úradník. Pokiaľ teda okresný súd poškodených s ich nárokom na náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie ich nároku v trestnom konaní vrátane trov vzniknutých pribratím splnomocnenca postupom podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal na civilný proces, postupoval nesprávne.

Z dôvodov uvedených v bodoch 37 až 40 preto krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a sám obžalovaného uznal vinným len zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, pretože vykonaným dokazovaním bolo bez dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaný neoprávnene vnikol do obydlija poškodených J. B. a D. B. st.. Z vykonaného dokazovania zároveň vyplynulo, že obžalovaný uvedený prečin spáchal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, keď v jeho konaní bola prítomná vedomostná zložka, teda vedel, že svojím konaním porušuje záujem chránený Trestným zákonom a aj vôľová zložka, pretože tak urobiť chcel.

Závažnosť činu spáchaného obžalovaným vzhľadom na spôsob vykonania činu a okolnosti, za ktorých čin spáchal, kedy tak obžalovaný urobil počas toho, ako fyzicky napadol poškodených a týmto spôsobil zranenia, skutočnosť, že tak urobil v priamom úmysle a zároveň z dôvodu, že motívom jeho konania bolo ublížiť poškodenému D. B. ml. v reakcii na predchádzajúci slovný konflikt medzi poškodeným D. B. ml. a svedkyňou K. B. ako bývalou manželkou poškodeného D. B. D. a súčasnou partnerkou obžalovaného je podľa názoru krajského súdu vyššia ako nepatrná.

Pri ukladaní trestu obžalovanému krajský súd nevzhladol žiadnu poľahčujúcu a ani priťažujúcu okolnosť, preto obžalovanému v rámci nezmenenej trestnej sadzby uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere 4 (štyri) mesiace, ktorý trest krajský súd považuje za zákonný a spravodlivý a ktorý v sebe obsahuje tak prvok individuálnej ako aj generálnej prevencie. Krajský súd má vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a vzhľadom na okolnosti prípadu dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, preto obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určil mu skúšobnú dobu 1 (jeden) rok.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.